

over Svendborg Amt, som jeg sagde før, i Anledning af Valget paa Værp. Der blev beklædet en Sættedommer og optaget Forhør; man sagde, at det skete, fordi Justitsraad Carstens var i Valgbestyrelsen. Klagen over Nyborg-Valget er dateret den 5te Januar, og har utvivlsomt været hos Ministeren Dagen efter, eller saa omtrent — jeg erindrer ikke, hvad Dato Ministeriets Skrivelse til Amtmanden over Svendborg Amt var af. Men den Sag gik ikke til en Sættedommer, men til Valgbestyrelsens Formand. Hvorfor denne Forskjel i Behandlingen af de to Valg i det samme Amt? Det forstaar jeg ikke ganske; jeg finder det naturligt, om den samme Fremgangsmaade var fulgt i begge Tilfælde.

Solstein-Ledreborg: Jeg maa dog bemærke til det ærede Medlem, som nu satte sig, at jeg ikke kan finde det ganske berettiget, at en Ordfører, naar han taler paa andre end sine nærmeste Meningsfællers Vegne, da springer en Anskuelse hos det Flertal over, for hvilket han staa som Ordfører (Berg: Jeg sagde Afdelingens Flertal). Jeg taler ogsaa om Afdelingens Flertal. I Afdelingens Flertal, det vil sige blandt dem, der stemte for, eller som gik ind paa Udsættelsen, og som altsaa idag staa som dem, der støttede, at Sagen henvises til Udvalget, var der to Meninger, og naar det ærede Medlem vil undskylde sig med, at han aldeles ikke har tænkt paa den Mening, jeg repræsenterer, er det en Undskyldning, der kan være fuldstændig nok for det ærede Medlems Samvittighed; men den forsvarer ham ikke som Ordfører. I saa Henseende har han glemt Noget, han burde huske. Men det er ikke værdt at tale mere om det; det har ikke stor Betydning, da Sagen er kommen frem alligevel. Men det ærede Medlem vil ogsaa finde det rigtigt, at jeg fandt mig foranlediget til at bringe dette Synspunkt frem. Det ærede Medlem sagde dernæst Noget, som jeg maatte opfatte, som om han mente, at jeg skulde have udtalt mig om den Klage, her forelaa, som om den var en løs Klage. Det er ikke rigtigt. Jeg har ikke sagt et Ord derom, og jeg tror ikke, at Nogen her i Salen har udtalt sig om Klagen, som om den var løs. Jeg vil sige, det er en Klage, der er begrundet i alle Punkter undtagen med Hensyn til det 3die Punkt; der er den ganske vist saa svag, for ikke at bruge Udtrykket løs, som nogen Klage kan være. Thi den gaar ud paa, at der er en stærk Mistanke om, at der er afgivet Stemmer af Ikke-Valgberettigede, og vedkommende Bidne, som egentlig er den, der har foranlediget dette Punkt i Klagen, kan ikke paa-vise en eneste Mand, om hvem man har denne Mistanke, men kun i Almindelighed sige, at han har feet Mennesker stemme, om hvem han troede, at de vare under 30 Aar. Et andet Bidne fra Marskal sagde, at unge Mennesker stemte, men

vidste ikke, om de vare under eller over 30 Aar. Det er ikke stærkt begrundet, men meget svage Punkter i Klagen, og nu siger det ærede Medlem, at Undersøgelsen med Hensyn til denne Klage ikke har været tilstrækkelig skarpt og omhyggeligt ført, fordi dette sidste meget svage Punkt ikke har foranlediget vedkommende Sættedommer til at indkalde alle Vælgere i Rise og Bregninge for at give Erklæringer, om de have været til Stede eller ikke, blot fordi der kommer en saadan Klage, og som endda har viist sig ikke at kunne gjælde nogen anden Tid end et bestemt Dødblik, i hvilket nogle enkelte Vælgere have stemt. Dersom det ærede Medlem vil se Klagen eller Forhøret efter, tror jeg, han vil give mig Ret i — jeg har det ikke ved Haanden; jeg kan tage feil, men jeg tror det ikke — at man ved at se Gaandefristen i selve Listen vil kunne se, hvormange Stemmer vedkommende Vælgere har ført ind, og at netop disse Mennesker ere blevne forhørte. Om Alle ere blevne forhørte, erindrer jeg ikke, men i hvert Tilfælde nogle af dem, og at der er afgivet en Erklæring af en af disse Vælgere, er vist Noget, det ærede Medlem ikke vil benægte, idet En har erkjendt, at han mødte og stemte. Derfor forstaar jeg ikke det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det ærede Medlem gaar frem med en Skrupuløsitet, som er aldeles ufattelig. Det ærede Medlem søgte derefter at bevise, at han ikke havde ganske Ret, naar han paastod, at det ogsaa kunde tænkes, stjøndt han ikke vilde fremstille det som faktisk, at det var sket, at Stemmer i Marskal Landsogn vare gaaede over til Steenstrup, som egentlig skulde være førte paa Martensens Konto. Man kan tænke mange Ting, men fornuftigvis kan dette ikke tænkes. Hvis det ærede Medlem vil læse sin egen Argumentation igjennem, vil han give mig Ret, thi hvorledes kom han til det Resultat, han fremstillede? Han kom saaledes til det: Han sagde: Der kan være afgivet Stemmer af Folk, som ikke mødte selv, de Stemmen de stod ikke ved Bordet, men længere tilbage i Salen, man har tilført Stemmegjønninger til Listen, men den er ikke bleven oplæst for dem, og selvfølgelig har en Kontrol af Valglisterføreren og Stemmelisterføreren Arbejde ikke kunnet finde Sted. Det er meget rigtigt, men hvorledes kan det ærede Medlem tro Stigt eller faae Nogen til at faae hvad man kalder Spor af en fornuftig Tvivl, naar man veed, at vedkommende Valglisterfører var Stiller for den ene Kandidat og Stemmelisterfører for den anden Kandidat. Her kan man ikke tale om, hvem af dem der har den største Indflydelse det ærede Medlem har underlige Tanker om Indflydelse, naar han tror, at den Listerfører, som er Stiller for den ene Kandidat, vil skrive den anden Kandidats Navn, fordi den anden Listerfører har større Indflydelse; jeg vil haabe, at det ærede Medlem aldrig maa faae en saadan Indflydelse. Men, siger det ærede Medlem, om vi nu tænkt